

[Bernhard Baunsgaard]

bekendtgørelse ikke følger med, vi er også utilfredse med, at lovforslaget alene giver en bemyndigelse til ministeren. Men som sagt, selve hensigten, at vi skal have et internationalt samarbejde, er vi godt tilfredse med.

Wilhelm (VS):

Må jeg først sige til fru Tove Jørgensen, at erfaringen har vist – og jeg tror, det fortsat vil være sådan – at det er meget, meget sjældent, der kommer et lovforslag her, hvor der står noget som helst om EF, hvor der er ting, som man som socialist kan gå ind for, men det hænder dog, og jeg mener også, DKP har gjort det i forbindelse med nogle skrappere miljøbestemmelser. Man kan sige, det er et tilfælde, at der stod, at udgangspunktet var noget EF-væsen, men jeg tror sådan set, vi som EF-modstandere står os ved ikke bare i disse ordførerskaber automatisk at sige: fordi der står EF, men også konkret at gå ind i sagerne og vise, hvordan de ting, der inspireres fra EF, faktisk er forringelser; for ellers taler vi i hvert fald nok ikke til andre end vore egne; derfor den bemærkning før.

Ministeren svarede ikke på noget, men nøjedes med at sige, der har været visse spidsfindige indvendinger. Ja men disse spidsfindige indvendinger er altså bl. a. det, der står i artikel 4, stk. 4, om, at man opretholder disse regler af kollegial art, etisk art i standen osv., hvorefter det hedder:

»Disse regler kan dog kun anvendes, såfremt de kan efterkommes af en advokat, der ikke er etableret i værtslandet, og kun i det omfang kravet om overholdelse er objektivt begrundet af advokatgerningen, standens omdømme og overholdelsen af ovennævnte regler om uforenlighed.«

Det er en udhuling af de regler, og når man fremhæver den, siger ministeren, det er spidsfindigheder.

Eller når ministeren søger at komme over problemet med sprogkravene og kravet om kendskab til dansk lovgivning ved sin bemærkning om, at hun vil bruge bemyndigelsen til at opstille et ledsagekrav, gør jeg opmærksom på, at det er der i hvert fald efter direktivets ordlyd ingen beføjelse til; det står der rent faktisk ikke. Der står, at man kan stille krav om, at den pågældende advokat handler i forbindelse med en dansk advokat. Men det er da højst tvivlsomt, om det bærer

til et restriktivt krav om, at de skal ledsage i hvert eneste retsmøde, ved hver eneste retshandling. Når jeg spørger ministeren, om man har checket det, får jeg svaret, at det er spidsfindige indvendinger.

I øvrigt får vi ministerens generelle holdning, at det er mærkeligt, der overhovedet er nogen, der gider interessere sig for denne sag, for den følger jo af Romtraktatens frie bevægelighed. Ja, det er den sørgelige kendsgerning, at det gør den; men derfor er der alligevel grund til at interessere sig for den.

Jeg vil også spørge ministeren, hvad det er for rettigheder, en sådan advokat ikke får, for der er jo adskillige ordførere, der her har sagt, det kun gælder tjenesteydelser. Ja men der er jo ikke andet end tjenesteydelser for en advokat. Hvad er det for rettigheder, han ikke får? Jeg kan ikke se nogen. Så det dér »kun« er altså selvindbildning.

Til allersidst: i alle andre sammenhænge har det været et enormt problem at harmonisere uddannelserne – det er vi heller ikke tilhængere af, for det er sædvanligvis en nivellering nedad – men netop for at skaffe et fælles grundlag har man forsøgt det, ligesom man har stillet sprogkrav. Man har forhandlet i årevis f. eks. om lægeuddannelsens harmonisering og sprogkravet. Her har man opgivet det hele på forhånd, netop fordi det ikke kan lade sig gøre på juraområdet, og alligevel er der fri bevægelighed; men det er en spidsfindig indvending i ministerens ører!

Justitsministeren (Nathalie Lind):

I anledning af hr. Glistrups bemærkninger skal jeg sige, at jeg nu gerne vil have lov til først at se den betænkning, der er tale om, før jeg tager stilling til noget. Må jeg yderligere nævne, at hovedmålet med dette lovforslag var at skabe den ligestilling, jeg før talte om.

Fru Tove Jørgensen sagde jo meget klart nu, at hvis det var et EF-forslag, ville komministerne under alle omstændigheder være imod, og det må vi altså tage til efterretning.

Hr. Bernhard Baunsgaard var betænkelig ved, at der var tale om en bemyndigelse i stedet for et direkte lovforslag. Det er der sådan set i hvert fald forsøgt at give en begrundelse for her.

Der er endvidere fra anden side rejst spørgsmål om, hvorfor der – og det glemte